

¹إِذَا خَرَجْتَ لِلْحَرْبِ عَلَى عَدُوِّكَ وَرَأَيْتَ خَيْلاً وَمَرَكَبَ، قَوْمًا أَكْثَرَ مِنْكَ، فَلَا تَخَفْ مِنْهُمْ، لَأَنَّ مَعَكَ الرَّبَّ إِلَهَكَ الَّذِي أَصْعَدَكَ مِنْ أَرْضِ مِصْرَ. ²وَعِنْدَمَا تَقْرُبُونَ مِنَ الْحَرْبِ يَتَقَدَّمُ الْكَاهِنُ وَيَقُولُ لِلشَّعْبِ، ³اسْمَعُوا يَا إِسْرَائِيلَ، أَنْتُمْ قَرَّبْتُمُ الْيَوْمَ مِنَ الْحَرْبِ عَلَى أَعْدَائِكُمْ. لَا تَصْغَفُ قُلُوبُكُمْ. لَا تَخَافُوا وَلَا تَرْعِدُوا وَلَا تَرْهَبُوا وَجُوهَهُمْ، ⁴لَأَنَّ الرَّبَّ إِلَهُكُمْ سَائِرَ مَعَكُمْ لِيُحَارِبَ عَنْكُمْ أَعْدَاءَكُمْ لِيُخَلِّصَكُمْ. ⁵ثُمَّ يَقُولُ الْغُرَقَاءُ لِلشَّعْبِ، مَنْ هُوَ الرَّجُلُ الَّذِي بَنَى بَيْتًا جَدِيدًا وَلَمْ يَدُسُّهُ. لِيَذْهَبَ وَيَرْجِعَ إِلَى بَيْتِهِ لئَلَّا يَمُوتَ فِي الْحَرْبِ فَيَدُسُّهُ رَجُلٌ آخَرُ. ⁶وَمَنْ هُوَ الرَّجُلُ الَّذِي عَرَسَ كَرَمًا وَلَمْ يَبْنِ كَرْمَهُ. لِيَذْهَبَ وَيَرْجِعَ إِلَى بَيْتِهِ لئَلَّا يَمُوتَ فِي الْحَرْبِ فَيَبْنِ كَرْمَهُ رَجُلٌ آخَرُ. ⁷وَمَنْ هُوَ الرَّجُلُ الَّذِي خَطَبَ امْرَأَةً وَلَمْ يَأْخُذْ بِهَا. لِيَذْهَبَ وَيَرْجِعَ إِلَى بَيْتِهِ لئَلَّا يَمُوتَ فِي الْحَرْبِ فَيَأْخُذَهَا رَجُلٌ آخَرُ. ⁸ثُمَّ يَغُودُ الْغُرَقَاءُ مُخَاطِبُونَ الشَّعْبَ، مَنْ هُوَ الرَّجُلُ الْخَائِفُ وَالضَّعِيفُ الْقَلْبِ. لِيَذْهَبَ وَيَرْجِعَ إِلَى بَيْتِهِ لئَلَّا تَذُوبَ قُلُوبُ إِخْوَتِهِ مِثْلَ قَلْبِهِ. ⁹وَعِنْدَ فَرَاغِ الْغُرَقَاءِ مِنْ مُخَاطَبَةِ الشَّعْبِ يُقِيمُونَ رُؤَسَاءَ جُنُودٍ عَلَى رَأْسِ الشَّعْبِ. ¹⁰حِينَ تَقْرُبُ مِنْ مَدِينَةٍ لِتُحَارِبَهَا اسْتَدْعِهَا لِلصُّلْحِ، فَإِنْ أَجَابَتْكَ إِلَى الصُّلْحِ وَفَتْحَتْ لَكَ، فَكُلَّ الشَّعْبِ الْمَوْجُودِ فِيهَا يَكُونُ لَكَ لِلتَّسْخِيرِ وَيُسْتَعْبَدُ لَكَ. ¹²وَإِنْ لَمْ تُسَالِمَكَ بَلْ عَمِلْتَ مَعَكَ حَرْبًا، فَخَاصِرْهَا. ¹³وَإِذَا دَفَعَهَا الرَّبُّ إِلَيْكَ إِلَى يَدِكَ قَاصِرْ جَمِيعَ ذُكُورِهَا بِحَذِّ السَّيْفِ. وَأَمَّا النِّسَاءُ وَالْأَطْفَالُ وَالتَّهَائِمُ وَكُلُّ مَا فِي الْمَدِينَةِ، كُلِّ غَنِيمَتِهَا، فَتَغْنِمُهَا لِنَفْسِكَ، وَتَأْكُلْ غَنِيمَةَ أَعْدَائِكَ الَّتِي أُعْطَاكَ الرَّبُّ إِلَهُكَ. ¹⁵هَكَذَا تَفْعَلُ بِجَمِيعِ الْمُدُنِ الْبَعِيدَةِ مِنْكَ جِدًّا الَّتِي لَيْسَتْ مِنْ مُدُنِ هَؤُلَاءِ الْأُمَمِ هُنَا. ¹⁶وَأَمَّا مُدُنُ هَؤُلَاءِ الشُّعُوبِ الَّتِي يُعْطِيكَ الرَّبُّ إِلَهُكَ تَصِيًّا فَلَا تَسْتَبِقُ مِنْهَا نَسَمَةً مَا، ¹⁷بَلْ تُحَرِّمُهَا تَحْرِيمًا، الْحَيَّاتِ وَالْأُمُورِيِّينَ وَالْكَنْعَانِيِّينَ وَالْفِرِزِيِّينَ وَالْجَوِيِّينَ وَالنَّبُوسِيِّينَ، كَمَا أَمَرَكَ الرَّبُّ إِلَهُكَ، لِكَيْ لَا يُعَلِّمُوكُمْ أَنْ تَعْمَلُوا حَسَبَ جَمِيعِ أَرْجَاسِهِمُ الَّتِي عَمِلُوا لِأِلَهَتِهِمْ فَتُخْطِئُوا إِلَى الرَّبِّ إِلَهُكُمْ. ¹⁹إِذَا خَاصَرْتَ مَدِينَةً أَبَامًا كَثِيرَةً مُحَارِبًا إِنَّاهَا لِتَأْخُذَهَا، فَلَا تُثْلِفُ شَجَرَهَا بِوَضْعِ قَاسٍ عَلَيْهِ. إِنَّكَ مِنْهُ تَأْكُلُ. فَلَا تُقَطِّعْهُ. لِأَنَّهُ هَلْ شَجَرُهُ الْحَقْلُ إِنْسَانٌ حَتَّى يَذْهَبَ قُدَّامَكَ فِي الْحِصَارِ. ²⁰وَأَمَّا الشَّجَرُ الَّذِي تَعْرِفُ أَنَّهُ لَيْسَ شَجَرًا يُؤْكَلُ مِنْهُ، فَإِيَّاهُ تُثْلِفُ وَتَقْطَعُ وَتَبْنِي

¹Wenn du in einen Krieg ziehst wider deine Feinde und siehst Rosse und Wagen eines Volks, das größer ist als du, so fürchte dich nicht vor ihnen; denn der HER, dein Gott, der dich aus Ägyptenland geführt hat, ist mit dir. ²Wenn ihr nun hinzukommt zum Streit, so soll der Priester herzutreten und mit dem Volk reden ³und zu ihnen sprechen: Israel, höre zu! Ihr geht heute in den Streit wider eure Feinde; euer Herz verzage nicht, fürchtet euch nicht und erschreckt nicht und laßt euch nicht grauen vor ihnen; ⁴denn der HERR, euer Gott, geht mit euch, daß er für euch streite mit euren Feinden, euch zu helfen. ⁵Aber die Amtleute sollen mit dem Volk reden und sagen: Welcher ein neues Haus gebaut hat und hat's noch nicht eingeweiht, der gehe hin und bleibe in seinem Hause, auf daß er nicht sterbe im Krieg und ein anderer weihe es ein. ⁶Welcher einen Weinberg gepflanzt hat und hat seine Früchte noch nicht genossen, der gehe hin und bleibe daheim, daß er nicht im Kriege sterbe und ein anderer genieße seine Früchte. ⁷Welcher ein Weib sich verlobt hat und hat sie noch nicht heimgeholt, der gehe hin und bleibe daheim, daß er nicht im Kriege sterbe und ein anderer hole sie heim. ⁸Und die Amtleute sollen weiter mit dem Volk reden und sprechen: Welcher sich fürchtet und ein verzagtes Herz hat, der gehe hin und bleibe daheim, auf daß er nicht auch seiner Brüder Herz feige mache, wie sein Herz ist. ⁹Und wenn die Amtleute ausgeredet haben mit dem Volk, so sollen sie die Hauptleute vor das Volk an die Spitze stellen. ¹⁰Wenn du vor eine Stadt

حِصْنًا عَلَى الْمَدِينَةِ الَّتِي تَعْمَلُ مَعَكَ حَرْبًا حَتَّى تَسْقُطَ.

ziehst, sie zu bestreiten, so sollst du ihr den Frieden anbieten.¹¹ Antwortet sie dir friedlich und tut dir auf, so soll das Volk, das darin gefunden wird dir zinsbar und untertan sein.¹² Will sie aber nicht friedlich mit dir handeln und will mit dir kriegern, so belagere sie.¹³ Und wenn sie der HERR, dein Gott, dir in die Hand gibt, so sollst du alles, was männlich darin ist, mit des Schwertes Schärfe schlagen.¹⁴ Allein die Weiber, die Kinder und das Vieh und alles, was in der Stadt ist, und allen Raub sollst du unter dich austeilen und sollst essen von der Ausbeute deiner Feinde, die dir der HERR, dein Gott, gegeben hat.¹⁵ Also sollst du allen Städten tun, die sehr ferne von dir liegen und nicht von den Städten dieser Völker hier sind.¹⁶ Aber in den Städten dieser Völker, die dir der HERR, dein Gott, zum Erbe geben wird, sollst du nichts leben lassen, was Odem hat,¹⁷ sondern sollst sie verbannen, nämlich die Hethiter, Amoriter, Kanaaniter, Pheresiter, Heviter und Jebusiter, wie dir der HERR, dein Gott, geboten hat,¹⁸ auf daß sie euch nicht lehren tun alle die Greuel, die sie ihren Göttern tun, und ihr euch versündigt an dem HERR, eurem Gott.¹⁹ Wenn du vor einer Stadt lange Zeit liegen mußt, wider die du streitest, sie zu erobern, so sollst die Bäume nicht verderben, daß du mit Äxten dran fährst; denn du kannst davon essen, darum sollst du sie nicht ausrotten. Ist's doch Holz auf dem Felde und nicht ein Mensch, daß es vor dir ein Bollwerk sein könnte.²⁰ Welches aber Bäume sind, von denen du weißt, daß man nicht davon ißt, die sollst du verderben und ausrotten und Bollwerk

Deuteronomy 20

daraus bauen wider die Stadt, die mit dir krieget, bis du ihrer mächtig werdest.